

УРЕДБА

Бр. 76000. — 1 од 5. децембра, 1931. год.,

о додацима на скупоћу државних пензионера, пензионисаних по новом закону

На основу §§ 127. и 148. Закона о чиновницима од 31. марта 1931 и §§ 133 и 154 Закона о државном саобраћајном особљу од 22 јуна 1931, прописује се ова Уредба о додацима на скупоћу државних пензионера:

I Лични додатак на скупоћу

Чл. 1. — Лични додатак на скупоћу припада према разреду скупоће места у коме се пензионер стално настани, а разред скупоће и његово подручје одређује се према прописима који у том погледу важе за активне државне службенике.

Чл. 2. — Муж и жена, обоје пензионери, имају свако за себе право на потпун лични додатак на скупоћу.

(2) Одредба претходног става важи и кад је један супружник пензионер а други активни државни службеник.

II Породични додатак на скупоћу за жену

Чл. 3. — (1) Породични додатак на скупоћу припада за закониту жену.

(2) Пензионеру муслиманске вероисповести, који има више жена, припада породични додатак на скупоћу само за једну жену.

Чл. 4. — Породични додатак на скупоћу за жену не припада:

а) кад је жена активни или пензионисани државни службеник;

б) кад је жена у служби државе као контрактурални чиновник, дневничар или хонорарни службеник;

в) кад жена има више од 200 динара чистог месечног дохотка; и

г) кад жена живи одвојено услед брачних размирица, без обзира да ли је поведена бракоразводна парница или не.

III Породични додатак на скупоћу за дете

Чл. 5. — (1) Породични додатак на скупоћу припада на свако дете у законитом браку рођено или позакоњено.

(2) Породични додатак на скупоћу за позакоњено дете припада од првог дана наредног месеца иза месеца у коме је дете позакоњено.

(3) Породични додатак на скупоћу за дете не припада министрима и бановима који имају

пензију тога звања (ст. 3, § 127 Ч.З.), и њиховим породицама (ст. 1, § 148 Ч.З.).

Чл. 6. — (1) Ако су отац и мати лични пензионери, или је једно од њих лични пензионер а друго активни службеник, право на породични додатак на скупоћу за дете припада оцу. У случају њиховог одвојеног живота или разведеног брака додатак припада супружнику код кога је дете на издржавању.

(2) Ако је мати лични пензионер а отац слободне професије, мати нема право на породични додатак на скупоћу за дете, изузев ако је отац сиромашног стања и неспособан за привређивање. У случају њиховог одвојеног живота или разведеног брака, мати има право на породични додатак на скупоћу за дете, ако је оно код ње на издржавању.

(3) Ако је жена лични пензионер, преудата, има право на породични додатак на скупоћу за дете из првог брака.

(4) Ако жена која није лични пензионер ни активни државни службеник, живи одвојено од мужа државног пензионера, или је брак разведен, породични додатак на скупоћу за дете има се исплаћивати жени, ако је дете код ње на издржавању.

Чл. 7. — Породични додатак на скупоћу за дете не припада:

а) кад дете наврши 16 година живота;

б) кад дете у јавној или приватној служби има више од 200 динара чистог месечног дохотка у новцу или њему равног у природи;

в) кад се дете смести у јавни, грађански, војнички, добротворни или васпитни завод, домаћи или страни, па ужива бесплатно издржавање вредност којег износи више од 200 динара месечно;

г) кад дете било од домаћих било од страних установа прима школску или научну стипендију, помоћ или благодетељање, који износе више од 200 динара месечно;

д) кад дете ступи у трговачку радњу, на занат или у какво предузеће као ученик, па му послодавац даје потребно издржавање без награде; и

ђ) кад дете има више од 200 динара чистог месечног дохотка од имања покретног или непокретног, или кад прима породичну пензију већу од 250 динара месечно.

Чл. 8. — (1) Изузетно припада породични додатак на скупоћу за дете и после навршене 16 године живота, а под условом тачке б)—ђ) претходног члана:

а) за кћер која своме удовом оцу води кућу, и то до удаје, а најдаље до пунолетства;

б) за дете које је душевно или телесно трајно неспособно за привређивање; и

в) за дете које се школује у земљи или иностранству; у јавним или признатим приватним школама, опште или стручне наставе, и то само за оно време у коме га надлежна школска управа води као свог редовног ученика, а најдаље до навршене двадесет треће године живота, изузев ако се дете пре тог времена удоми или ожени, или ако ступи на одслужење обавезног рока у војсци.

(2) Похађање вечерњих и повремених курсева у погледу породичног додатка на скупоћу за дете не сматра се као школовање.

Чл. 9. — (1) Кад деца без оца и мајке примају породичну пензију, лични додаток на скупоћу припада само најстаријем, који ће за остале уживаоце исте пензије примати породични додаток на скупоћу.

(2) Ако деца која примају породичну пензију по оцу или мајци имају у животу једног родитеља који је активни или пензионисани државни службеник, не припада им лични додаток на скупоћу, већ њихов родитељ има право на породични додаток на скупоћу за њих.

(3) Изузетно од претходног става, лични додаток на скупоћу припада најстаријем, ако деца примају породичну пензију по оцу а имају у животу мајку која је преудата а није активни државни службеник ни лични пензионер. Најстарији ће у овом случају примати породични додаток на скупоћу за остале уживаоце исте пензије.

(4) Ако деца примају породичну пензију по оцу заједно са маћехом, онда лични додаток на скупоћу припада маћехи, која ће за остале уживаоце исте пензије примати породични додаток на скупоћу, и то ако живе заједно. У противном, лични и породични додаток на скупоћу сабирају се и цео збир се дели као и пензија.

IV Ойште одредбе

Чл. 10. — Бесплатно лечење у јавним болницама не утиче на право примања како

личног тако и породичног додатка на скупоћу.

Чл. 11. — У случају промене у току месеца, лични и породични додаток на скупоћу обрачунаће се од првог дана наредног месеца.

Чл. 12. — Пензионерима који од личног рада или имања имају више од 3000 динара чистог месечног дохотка не припада како лични тако и породични додаток на скупоћу. Ово не важи за пензионисане ministre, за оне личне пензионере који су пензионисани по навршетку 20 година ефективне службе признате за пензију и за оне пензионерке које примају породичну пензију а имају више од 65 година живота.

Чл. 13. — (1) Пензионерима који нису навршили 65 година живота а баве се самосталном радњом, за обављање које је потребно овлашћење односно дозвола надлежне власти, не припада како лични тако и породични додаток на скупоћу, без обзира на величину прихода који из овако самосталног занимања потиче.

(2) Ако пензионер услед душевне или телесне неспособности обустави рад и пре престанка дозволе власти, припада му право на лични и породични додаток на скупоћу.

(3) Пренос радње на лица према којима пензионер има законску дужност издржавања не повлачи право на лични и породични до-

датак на скупоћу. Ово важи и кад пензионер радњу, за коју има дозволу власти, не обавља лично већ преко других лица (пословође, помоћника, надзорника).

Чл. 14. — Под чистим дохотком по овој уредби сматра се доходак који преостане пошто се од бруто доходака одбију сви терети којим је овај оптерећен.

Чл. 15. — Неспособност за рад и привређивање по овој уредби доказиваће се уверењем двају лекара у јавној служби.

Чл. 16. — (1) За примање личног и породичног додатка на скупоћу пензионер ће поднети надлежној благајници пријаву и доказе, које прописује Министар финансија. Ако пријаву не поднесе у року од 90 дана, рачунајући од дана стеченог права, лични и породични додаток на скупоћу припада му од првог дана иза месеца у коме је пријаву поднео.

(2) За сваку промену која повлачи губитак права на лични и породични додаток на скупоћу мора пензионер најдаље у року од 30 дана, рачунајући од дана наступеле промене, поднети нову пријаву. За противно поступање, пензионер ће бити одговоран по одредбама члана 17 ове уредбе.

Чл. 17. — (1) Пензионер за кога се утврди да је поднео неистиниту пријаву и по

њој примао лични и породични додаток на скупоћу губи право како на лични тако и на породични додаток на скупоћу за једну годину дана, а незаконито примљена сума наплатиће се од његових пензијских припадљивости административним путем по одредбама Закона о чиновницима. Одлуку о губитку права доноси Министар финансија.

(2) Поред овога, овакав пензионер ће се ставити под дисциплинско поступање и оптужити кривично за дело преваре.

Чл. 18. — (1) Сва потребна објашњења за примену ове уредбе даваће Министар финансија.

(2) Жалбе по споровима који настану услед примене ове уредбе подносе се Министру финансија.

Чл. 19. — Ова уредба добија обавезну снагу првог дана наредног месеца иза месеца у коме је обнародована у „Службеним новинама”, и важи за личне и породичне пензионере којима је пензија одређена према припадљивостима по Закону о чиновницима од 31 марта 1931 и Закону о државном саобраћајном особљу од 22 јуна 1931.

Службене новине Бр. 301. — ХСIX од 24. децембра, 1931. год.